

BÁCSMEGYEI FÜGGETLENSÉG

A BÁCS-BODROG VÁRMEGYEI ÉS A ZOMBORI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT HIVATALOS KÖZLÖNYE.

ELŐFIZETÉSI ÁR: Egész évre 10 kor., félévre 5 kor., negyedévre 3 kor. — Néptanítók részére: Egész évre 8 kor., félévre 4 kor. — Egyes szám ára 10 fillér.
Megjelenik: vasárnap és csütörtökön.

Felelős szerkesztő: Dr. Jovánovits Iózsef.
Lapszerkesztő: Dr. Gál Rezső.
Laptulajdonos a „Zombori Függetlenségi Párt.”

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Erzsébet-körút 13. sz. hová a lapot illető közlemények és az előfizetések küldendők. — Kéziratokat a szerkesztőség nem ad vissza.
Szerkesztőség és kiadóhivatal telefonszáma: 76.

A derestörvény.

Amíg az egész művelt világ a munka és a munkás jegyében megindult társadalmi átalakulás sikerén fáradozik, amíg a politikusok világszerte azon intézmények megvalósítására törekednek, amelyek ezen igazságos és jogos harcnak minél vértelenebb, minél könnyebb és kiegyenlítőbb kimenetelét biztosítják, — addig nálunk napról-napra kell oly tünetekkel találkozunk, amely a középkori maradiság, a feudális világ minden reakcionárius jelét viselik magukon.

És ha tiltakozunk kellett az ilyen kísérletek ellen eddig is, amíg a közélet más terén ütötték föl a fejüket, mennyivel inkább kell nem csak tiltakozni, hanem ellentálni is minden oly törekvésnek, amely nyílt arculcsapása az 1848-as demokratikus alapelveknek, jogegyenlőségnek, a népszabadságnak. Ellent kell állni már ezért is, mert épen a legszegényebb, de legderékabb néposztálynak, a magyar munkásnak a guzsba kötésére irányul és amellet, hogy előre láthatólag gyakorlatilag kivihetetlen is lenne, ha valaha törvénytényé emelkednék, — épen avval a réteggel hozna bennünket a legnagyobb ellen-

tétbe, amelynek az érdekét állítólag elsősorban kellene a magyar népparlamentnek megvédenie.

Az új eseléd-törvény, amely most az országgyűlés bizottságai előtt fekszik, telve van a legreakcionáriusabb intézkedésekkel.

Íme néhány idézet belőle:

A cseléd tizennyolcéves koráig a gazda testi bántalmazására is jogot adó házi fegyelme alatt áll (13. és 46. §.), a gazda bármilyen koru cselédje ellen jogosítva van a törvény által tiltott becsület-sértő bántalmazásra, ha azonban a cseléd sérti a gazdát, vagy ha vét a kötelessége ellen, a gazda önhatalmulag a cseléd béréből levonható rendbirságot alkalmaz (33. §.) A gazdasági cseléd háziállatot a saját lakásában is csak a gazda beleegyezésével tarthat (13. §.) A gazdaság területét bármikor is csak a gazda beleegyezésével hagyhatja el és lakásába családjához nem tartozó személyt, ha csak ideiglenesen is, nem fogadhat be a gazda előzetes engedélye nélkül (19. §.) A cseléd köteles a gazda utasítására 200—600 kor. birság, esetleg 30 napi elzárás terhével nem szegődött, hatáskörébe nem tartozó munkát is ellátni a nap bármely szakában (18. §.)

A cseléd a saját megtakarított tüzelőjét sem adhatja vagy ajándékozhatja el (27. §.); az állandó foglalkozást és ellátást igénylő munkára szerződött gazdasági cselédnek csak minden hónapban jut egy munkaszüneti nap (30. §.); lakás gyanánt

jár ugyan minden családos gazdasági cselédnek egy külön szoba kamrával (konyha nélkül), de a gazdának ezen rendelkezés végrehajtására 10 évet engedélyez a javaslat (29. §.); a gazda beleegyezése nélkül a szolgálati idő alatt a cseléd utlevelet nem kaphat (5. §.) Egyéb kikötés hiányában természetesen elzárás terhével a szolgálat 1 évre kötelező (7. §.) és ha a szolgálat kellő időben felmondva nem lett, a szerződést egy évvel megbosszabbítottnak kell tekinteni (40. §.); az éves cselédet betegsége esetén a gazda legfeljebb 45 napig köteles gyógyíttatni és fizetni.

A cseléd bármiféle kötelesség megszegése esetén 200—400—600 k. oronáig terjedő pénzbüntetést kap és ezenfelül ha kárt okozott, ezt is megtéríti; ha pedig a munkát abbahagyja, vagy jogtalanul kilép, a büntetésen felül 30 napig terjedhető elzárás is dukál. Ugyanez a büntetés azon szerződéses viszonyban nem levő egyénnek is, aki a cselédet ily rettenetes bűnre ösztönzi (57., 58. §.)

Ha a gazda kéri és a cseléd tovább ott marad szolgálatban, akkor a büntetés végrehajtása felfüggeszhető és el is engedhető (60. §.); és nemesak az ugynevezett kihágásokban, hanem még a kárkövetések elbírálására is a közigazgatási hatóságok illetékesek (62. §.)

A községi előljáróság is felruházzhat a bíraskodás jogával (65. §.) és joga van a vármegyének még új szabályrendeletet is életbeléptetni (66. §.) Ezen sok atyai

Esthomályban.

— A „Bácsme gyei Függetlenség” eredeti tárcája. —

Írta: **Dömötör Győző.**

Csönd és magány vesz körül.

Kívül a felhők hullámaiban megtörik az égő korong fénye s rozsdás fátyolt sző az estidő. Aztán fogy, fogy a világosság s mikorra kilobban az utolsó sugár, szürke palást terül a nagy mindenségre.

A csillagok világát eltakarja az ólom-szinű köd, csak a Szírius tüze ég a mérhetetlen űrben.

Körüölöl az esthomály . . .

Nem zavarom meg a távolban úszó hold világítását. Platinafényében jobban rajzolódik ki a mult.

Ugy érzem, hogy csöndes magányomban visszazáll a lelkem rég letűnt időkhöz.

Hét évszázad messze birodalmából meg-

jelenik előttem egy kép s csodás varázsával elbűvöl.

A virágok városában hervadnak a rózsák. Nincs gondozó, ápoló női kéz.

Gyász borult az Arnó partvidékére, mert hideg esőket lehelt az Elmúlás angyala Beatrix homlokára.

Napsugárból szőtt hajának selymes fonatait, tengerszeme világnak tüzes tündöklését, alakjának szoborvonalait, minden báját, kedvességét elnyelte a sár fagyos ürege.

Beatrix nines, csak volt.

Elült a lárma, a zaj és gyászolt az egész város.

Flórencz megérezte a nagy esapást; a nők fájdalmasan zokogtak a legnemesebb asszony elvesztése fölött, a férfiak gyászolták Beatrixban a tüneményes szépségű nőt és gyászolták eltávozásában a költőt is.

Dante Beatrix nélkül . . .

Olyan volt-e az a szerelem, mely összefűzte őket, hogy a költő tovább élhessen Múzsája nélkül? Nem . . . Dante szenvedése elviselhetetlennek látszott és amitől a rózsák városa félt, mintha bekövetkezett volna.

Beatrix halálával mintha Dante is meghalt volna.

Dante, a költő.

Mert a esapást, mely benne az embert érte, még elviselhette, de hogyan éljen a költő tovább, ha Múzsája elhagyta?

És Flórencz két halottat gyászolt.

Hiába várta a költőt, a palota ablakai nem nyílottak ki. Dante nem akarta látni az öt rajongásig szerető népet.

Ugy érezte, hogy meglopták és bűnöst látott mindenki benn.

Házának legbelsőbb termében siratta lelke felét s kinzó fájdalmában egy gyönyörű világ dőlt romba előtte.

15

perc alatt
száradó

41—100—21

EMAIL PADLÓ MÁZ

0. 1. 2. 3. 4. 5. szám

csak a céggel ellátott az eredeti.

Kapható:

lfj. Heindlhofer Róbert

Zombor.

intézkedés a gazdaságban alkalmazott ipari munkásokra is kiterjesztik (1. §.)

Az egyenlőség kedvéért ugyanily büntetés szabható némely esetben a gazdára is — ha csak nem állítja maga helyett az ispánt, amire a törvény jogot ad.

Mert különben ugy-e elhinné valaki, hogy majd az előjáróság 30 napra elzár egy mágnást vagy főpapot!

A munkásság, amelynek a bőrre ez a törvény készül, éppoly, amint a munkástörvényt elnevezte rabszolga-törvénynek, ugy elnevezte ezt „derestörvénynek.“

Éppoly, mint a rabszolga-törvény, ugy ez is csak még jobban töltene meg az Amerikába vitorlázó gályákat, amelyek a legdrágább kincsünk, a magyar munkáskézektől fosztanak meg!

És rettenetes a hasonlatosság a két törvény között a zsarolásra nyújtott módban is.

A hivatalos jelentések szerint a rabszolga-törvény alapján a múlt nyáron több mint 5000 magyar munkást ítéltek el, mert megtagadták a szerződés teljesítését. De ugyanezen jelentés szerint 4000-nek elengedték a büntetést. Miért? Mert a büntetés-től való félelmükben beálltak abba a munkába, amelyet a büntetés kiszabása előtt nem akartak teljesíteni.

És ime az új törvényjavaslat 60. §-a ugyanily hatalmat ad a gazdának. Ha a eseléd nem akarja teljesíteni a szerinte jogtalan munkát, megbüntetheti 600 koronáig, és azt — elengedheti, ha megtér a bűnös. Ime, hogyan zsarolhat a gazda, ha vissza akar élni a törvény §-aival.

Az ilyen törvényt, amely ellen

a leghatásosabb izgatást a pusztai idézésével lehet elérni, senkinek megszavaznia nem szabad, aki jogot formál arra, hogy a Kossuth Lajos szent népjogi és népfenségi elvének a hagyományosa.

Ennek a magyar parlamentnek a többségét 48-as képviselők alkotják. Ezeket avval a programmal választottuk meg, hogy a legsürgősebb átmeneti ügyek elvégzésén kívül alapítsák meg a magyar néppártot, alkossák meg a magyar népparlamentet, a jogegyenlőségre épített általános, titkos és egyenlő választójog törvénybe iktatásával.

És ha ennek a megalkotásától fázna azok a pártok, amelyek soha sem voltak a nép jogainak a hívei, a mágnások és a papok pártjai: az alkotmánypárt és a néppárt, akkor valósítsa meg a mi pártunk, a függetlenségi párt, amelynek ez sarkalatos alapelve.

És ha a derestörvényre szüksége van a reakciós nagybirtokos főuraknak és főpapoknak, akkor szavaztasák is meg az ő pártjaikkal, az alkotmánypárttal és a néppárttal, de kell, hogy velük szemben állást foglaljanak azok a képviselők, akiket a Kossuth lobogójával küldtünk az országházába és amelyre az van írva „jogegyenlőség, népszabadság!“

Dr. Pataj Sándor.

Zombor, április 20.

Pártalakulás. A monostorszezi függetlenségi és 48-as párt e hó 12-én tartotta alakuló közgyűlését. A párt elnöke Nagy Béla plébános, ügyvivő alelnöke Gubitsza Kálmán isk. igazgató, társalelnöke Gypjanov István községi bíró, Kovács Ádám volt bíró és Periskies Márton földbirtokos, jegyzővé Milyaeshi Elek községi tanító, pénz-

Rózsaszínű fátyolt látott ketté szakadni s úgy érezte, hogy sötét erdőbe lévedett. Hiába kereste az igaz utat, nem kerülhette el sorsát. Amit végtelennek hitt, gondolt, ime, véges, mert itt minden véges és mulandó...

Pedig másképp gondolta ő ezt...

Színes vonásokban megfestette annak a képet, kit aztán elindult megkeresni.

Még gyermek volt az ifjú — alig tízenyole éves — de lelkében már ott élt a Múza megrajzolt alakja s még mint gyermek-ifjú meg is találta azt, akit szeretett.

És Beatrix megértette Dantét. Megértette a költőt s szívének érzékeny hurjai visszaidták a költő lelkéből fakadt dallamot.

Beesülték és szerették egymást. Beatrix esodálta Dantét, azzal a csaknem pogány tisztelettel, melyre csak annak a nagy kornak a hajnalpirkadása volt képes, mely felelevenítte a régi görög műveltséget, felújította a klasszikusokat és megteremtette a renaissanceot...

A művészetek kedvelése közre játszott Dante szerelmébe is.

Dante szellemének bűvös gazdagsága bizonyára segített megnyerni Beatrixot. S bár

mint asszony más férjnek oldalán élte le az anyagi életet, de lelkét Beatrix örökre eljegyezte a költő lelkével.

Sóhajuk találkozott s együtt hullatták könyveiket. Szerelmök önzetlen volt s mintha nem lett volna abban semmi hazugság.

Ha mosolygott a Múza, eloszlott a költő homlokáról a felhő, — ha felemelte buzdító szavát, megerősítette a költő lankadó erejét...

Dante vigasztalhatatlannak látszott, s úgy tűnt fel a nagy tragédia, hogy a költő fájdalomával megdől a hőméri mondás:

— Megununk mindent: meg az álmat, meg a szerelmet, beleununk az édes dalba, a bájtele táncba.

Mintha a költő nem unt volna bele a fájdalmába.

Hónapok multak s a florenzei nép nem látta kinyitni a palota kapuját.

Miként lehetne Dantét életre kelteni?

Vagyonnal, ranggal, dicsőséggel?

Hegyeket emeltek volna aranyból, ezüsből...

Heregi koronát nyújtottak volna feléje...

A gúliakat megszegyenítő emlékoszlopot építettek volna nagysága örök emlékére...

tárossá pedig *Mariánovics* Marin földbirtokos választattak meg. — A párt az apatini nagygyűlésen is szép számban volt képviselve.

Különvélemény.

Zombor, április 17.

Lapunk egy kitünő munkatársától kaptuk e cikket, mely a zombori magyarok és szerbek közötti békés egyetértés szükségességét fejtegeti. Cikkét örömmel közöljük, de nem hallgathatjuk el, hogy két részletében nem értünk vele egyet. Először is nem tekinthetjük a cikkirő véleményét *különvéleménynek*, mert a mi, programunkban határozottan megrögzített véleményünk is az, hogy ugy Zombor város, mint az egész ország minden lakosát faji, nyelvi, felekezeti és osztálykülönbség nélkül, a tiszta közérdekért dolgozó közös táborba kell tömöríteni, viszont azonban, a zombori szerbek állásfoglalását a szelső nemzetiségi politika mellett nem tekinthetjük egyszerű *taktikai* hibának, mert ez az állásfoglalás lehetetlenné tesz részünkről való minden közeledést. Mi csak oly párt felé közeledhetünk, oly pártokkal foghatunk kezet, melyek a magyar állameszmét meg nem tagadják. A Polítot üdvözlők, a magukat a szerbség inntenti részének tartók pedig nem tartoznak ezek közé. Mi föltötte örvendenénk, ha az a közeledés, melyet a cikkirő lehetetlenségesnek tart s mi kívánatosnak tartunk, mielőbb bekövetkeznék, de ehhez a szerbeknek kell az első lépést megtenniök s az első lépéssel le kell lépniök a nemzetiségi politika utjáról.

Munkatársunk cikke a következő:

Ha a nemzetiségi velleitások fezszegetése, az iskolajavaslatok képesán, már annyira foglalkoztatja a politikai köröket, hogy azok miatt, legalább pillanatnyira, még a most folyó ki egyezési tárgyalások iránti érdeklődés is háttérbe szorul, hadd álljon itt még néhány megjegyzés, mely kizárólag a zombori viszonyokra vonatkozik és nem akar többnek látszani, mint a mi, azaz egyszerű, igénytelen személyes nézetnél.

Az elmúlt 2—3 hét alatt, főleg az alakulóban levő bankkal össze-

Mert Flórencz imádta a művészetet s Dantéban legnagyobb művészt látta.

A költői képzelet, a dal, a vers mithoszi művészt.

Dandét hidegen hagyta mindez.

Arany? ezüst?

Heregi korona?

Egekbe nyúló emlékoszlop?

Az igazi költő nem rajong ezekért. Az igazi költő lelkében mindig benne él egy esebb a Krisztus véréből.

Krisztusnak nem volt aranya, ezüstje, mint a Caesarnak; szegény volt, mint egy názárethi koldus.

Krisztusnak nem volt rangja, mint a római félistennek; egyszerű ácszülők gyermeke volt... s Krisztusnak keresztfából emeltek emlékoszlopot.

És a gazdag, a koronás, a dicsőséges Caesar elpusztult, volt és megszűnt, Krisztus pedig él és élni fog örökké...

De csak Ő, egyedül csak Ő!...

Dantéban gyászolt a költő, de lassan ismét életre ébredt az ember.

Az ember, aki felejt...

És életre ébredt benne a művész.

függésben ismét napirendre került a magyarságnak a helybeli szerb nemzetiséghez való viszonya. S itt nem annyira a jelenleg feltűnően passzív, politikailag majdnem teljesen szürke radikálisok jöhetnek szóba, mint inkább az azelőtti haladópárti szervezetben tömörült u. n. liberálisok.

Köztudomású tény, hogy az új rendszerrel felbomlott az a paktum is, mely a mi szerb nemzetiségi liberálisainkat nemcsak a szorosán vett városi ügyekben, hanem általában az összes politikai kérdésekben is a letűnt szabadelvű többséghez fűzte.

Az új többség a radikálisokkal való fegyverbarátságot kereste, akik az alkotmányválság nehéz küzdelmeiben egyes helyeken, különösen pedig Újvidéken, határozottan a koalíció mellé állottak.

Azóta a szakadás mind nagyobbá, sőt azt mondhatni, immár teljessé vált, anélkül azonban, hogy a magyarságnak az új szövetséggel való barátkozása bármilyen téren is kézzelfogható eredménnyel járt volna. A volt haladópártiak mindinkább behajszolták magukat abba az elszigeteltségbe, mely az ő részükre a városi törvényhatósági bizottsági üléseken lassanként, de egyuttal szükségképen is, ugyszólván teljes részvétlenségre vezetett. A régi tevékenység helyébe meddő duzzogás lépett s a túlzott érzékenység nem engedte meg a városi közérdeket szem előtt tartó józanabb belátás felülkerekedését. Nyilván megfélemlítettek arról az egyszerű természettani törvényről, hogy mindig a nagyobb test az, amely magához vonja a kisebbet, és soha, egyetlenegy alkalommal sem keresték az érintkezést a most hatalmon levő párttal, a közeledést a jelenlegi többséghez. Sőt legutóbb két olyan súlyos taktikai hibát követtek el, amely, ha sürgősen irányt nem változtatnak, a még most is hozzájuk szító néhány magyar polgártársra

egyenesen a velük való érdekközösség azonnali megtagadásának szigorú köteletségét rója. Értendő ezalatt a Polithoz intézett kompromittáló üdvözlő sürgönyük és a Szlogának mult heti vezércikke, melyek kifejezetten már szeparatistikus törekvéseknek a bélyegét viselik magukon. S több mint valószínű, hogy a liberálisoknak már a partikularizmus mesgyéjét érintő ez a politikai maguktartása teljesen az ultra nemzetiségi politika utvesztőjébe fog tévedni, ha a dolgok az eddigi csapáson haladnak.

A kérdés már most az, hogy feltétlenül szükséges és kívánatos-e a viszonyoknak ilyen, a város fejlődésére és a közbékére kétségtelenül hátrányos alakulása, s nem lehetne-e kölesönös jóakarattal valami megoldási módozatot találni, mely ezt a bomlasztó processzust még idejében megakaszthatná. Ha a közelmúltban sikerült a helybeli szerb nemzetiségi intelligenciát egy magyar párttal való fuzionálásra rábírní, miért tartozék ez éppen most a lehetetlenségek birodalmába? A mód erre szinte önként kínálkozik, csak az előző példát kell követni, nem ugyan szolgai utánzással, hanem a megváltozott körülmények kellő mérlegelésével. Akkor is a városi politika volt az alakulás jegecesedési pontja, most is erre kell visszanyúlni s a próba nem fog kudarcra végződni. Olyan városi munkaprogramot kellene felállítani, mely az összes jóhiszemű elemeket egy táborba egyesíthetné s amely, míg egyrészt a magyarság érdekeit az egész vonalon biztosíthatná, addig másrészt szerb nemzetiségi polgártársaink jogos követelményeit is számba venné. A város érdekeiért való ezen együttműködés magában foglalná aztán a további alakulás esiráját is, s talán aránylag rövid időn belül a liberálisok is rájönnének arra az alapigazságra, melyet az újvidéki szervező gyűlésen Tomics Jása az ottani radikálisok nevében,

különösen a Budapesti Hírlap nagy öröme, hirdetett: hogy t. i. a boldogulás egyedüli biztos záloga a perszonál-unió, vagyis a tiszta függetlenségi program.

Az az ellenvetés, hogy a radikálisokkal kötött fegyverbarátság eleve kizárja ezt az új alakulást, nem állja ki a komoly kritikát, mert az újvidéki példát nem lehet és nem is szabad általánosítani. Ebben a kérdésben nincs junktim, mert mások az ottani viszonyok és merőben más az itteni helyzet. Amott a radikálisokkal való szövetekezést egy közös érdekből folytatott ádáz küzdelem egybeolvasztó ereje teremtette meg, míg nálunk az emlékezetes Tisza-féle választások alatt megkísérelt véd- és daeszövetség éppen a mérkőzés napján minden tekintetben esődöt mondott s azóta sem járt semmi-némü gyakorlati eredménnyel. Újvidéken tehát meg volt és ez idő szerint is meg van, talán még fokozottabb mértékben, a radikálisokkal való együttműködésnek a létjogosultsága, nálunk ellenben még mindig hiányzik ennek legelembb előfeltétele — a radikálisoknak a függetlenségi párthoz való nyílt csatlakozása. Ez a fogas kérdés egyébként olyan természetű, hogy éppenséggel nem zárja ki a közös munkaprogram alapján kötendő szövetségnek a radikálisok bevonásával való keresztülvételét.

Hogy azonban az itt megpendített új alakulás a megvalósulás stádiumába juthasson, ahhoz első sorban azoknak a nemzetiségi velleitásoknak fenntartás nélküli kiküszöbölése szükséges, melyek ennek a város felvirágoztatását célzó közeledésnek eddigelő útját állották.

y.

Városi közgyűlés.

Zombor, április 20.

A város mai közgyűlésén tömött sorokban jelentek meg a városatyák. Köztudomású dolog, hogy a mai közgyűlés volt hivatva betölteni választás útján néhány apró-cseprő állást, így hát csak természetes, hogy még azok is eljöttek a közgyűlésre, akik a város dolgai iránt egyébként édes-keveset szoktak érdeklődni.

A közgyűlést három órakor nyitotta meg *Fernbach* Károly főispán a bizottsági tagok lelkes eljenzései között. A jegyzőkönyv vezetésével *Gyurisits* György főjegyzőt, a szólni kívánók feljegyzésével pedig *Agyich* János aljegyzőt bizta meg a főispán.

A polgármesteri jelentés.

A közgyűlés tárgysorozatának első pontja a polgármester negyedévi jelentése volt.

A polgármester terjedelmes és a közgazgatás minden ágát felölelő jelentéséhez hozzászólt *Nikolits* György bizottsági tag és szóvá tette a városban uralkodó rossz közbiztonsági állapotokat. Előadta, hogy a közbiztonság megvédésére szabályrendelet lenne készítendő. Ebben a fegyverek és különösen botok hordását a rendőrség engedélyétől kellene függővé tenni.

Buday Gerő bizottsági tag csatlakozott *Nikolits* felszólalásához. Azonkívül azt az indítványt tette, hogy a polgármester jelentését ezentúl a közgyűlést megelőzőleg nyomas-

Mert esodálatos lélek a művész lelke. Nem ismer átmenetet, egyik végtől a másikba esik.

S megróvható-e Dante, hogy mulhatatlannak látszó fájdalma eloszlott? Hiszen csak egy volt ő közülünk s abban a korban élt, mely istenének vallotta a művészetet. És abban a városban élt, mely a művészetek tündöklő századaiban vezető szerepet töltött be.

A felhőket megolvasztja a nap tüze s amit Flórencz minden törekvésével nem ért el, azt elérte egy égő, női szív.

— Nézd! nem halt meg Beatrix, csak elköltözött. Lelke itt él, veled van mindig és nem, nem hagy el soha. Én tudom, mert nekem Ő mondotta, Ő, a te Múzsád. S hogy én is emlékeztesselek rája, ki legközelebb voltam hozzá barátnői közül, fogadj oh! Dante vigasztalódnak és nyilják meg ajakad... művészeted nélkül nem élhet Flórencz városa...

Igy szólott Primavera a költőhöz s Dante, ki rég ismerte a mosolygó szép „Monna Vanná“-t úgy érezte, hogy minden megelevenedik előtte s életre hívja elhalt lelkét...

Dante újjászületett és Beatrix helyét felváltotta Primavera.

Tehát minden mulandó e völgyben, még Dante lelki halála is az volt...

Tehát a fény nyomában mindig ott az árny...

Dante fájdalmának meg kellett szakadnia, mert Flórencz nem élhetett az ő művésze nélkül.

És jött Primavera, hogy ő, a leány kérje meg a költőt, mert Danténak énekelnie kell; Flórencz nem élhet meg az ő dala nélkül.

Ime, a renaissance hajnala, mily bűvös és mégis mennyire pogány...

Dante és Beatrix...

Hát még sem volt ez a kettő egy és ugyanazon megdönthetlen világ? Vagy ilyen nincs és nem is lesz?...

Mínta hangokat hallanék a szürke felhomályban s mínta a sors gúnyos arcát festené asztalomra a hold sárgás sugára...

Hogy üres minden; hogy ott lappang mindenben az elmúlás lényege; — hogy minden még itt, e völgyben véges; s hogy az emberi tudás egésze ez: a halandó lét csak semmiség...

Világot gyújtok, hogy elűzzem e rémes és igaz képeket...

sák ki és osszák szét a bizottsági tagok között, hogy ezeknek módjukban legyen azt idejekorán áttanulmányozni és észrevételeiket arra megtenni. — Szóvá tette még azt is, hogy a villamos mizeriák megvizsgálására kiküldött bizottság még mindeddig nem hivatott össze. — Végül figyelmébe ajánlotta a polgármesternek, hogy a Szelence városrész egyes utcáiban nagy esőzések alkalmával nem folyik le a víz, hanem előnti az uttestet. Ennek a türhettelen állapotnak megszüntetését sürgeti.

Hauke Imre polgármester kifejtette, hogy az ő jelentésének előzetes kinyomatása technikai akadályokba ütközik, mert az mindig csak a közgyűlést megelőző napon készül el. A jelentés kinyomatása más városokban sines szokásban. A bizottsági tagoknak módjukban áll a következő közgyűlésen is megtenni észrevételeiket. Ami pedig a villamos mizeriák megvizsgálására kiküldött bizottság összehívását illeti, erre vonatkozólag bejelenté, hogy azt egy ízben már összehívta, de annak ideje más gyűléssel esett össze, s így az megvárható nem volt. Most elrendelte a bizottságnak újból való összehívását. Ez az intézkedése még foganatosítva nem lett. — A szelencei víztörődésnek pedig az az oka, hogy a város fő vízvezető csatornája képtelen kellő gyorsasággal levezetni a csapadékvizet. Ezen a bajon csupán a csatornázási kérdés megoldásával lehet segíteni.

Listyevity Titusz főkapitány köszönettel fogadta a közbiztonsági állapotok javítását célzó szabályrendelet eszméjét. Késznek nyilatkozott a tervezet elkészítésére.

Ezután a közgyűlés tudomásul vette a polgármester jelentését a tanácsnak adott azzal az utasítással, hogy a szóban forgó szabályrendelet tervezetét a főkapitány közreműködésével mielőbb készítse és terjessze a közgyűlés elé.

Átiratok.

Zenta város közönsége annak idején egy átiratban arra kérte Zombor városát, hogy támogassa a minisztériumnál azon kérelmüket, hogy Zentánál a Tiszán át közúti és vasúti híd építtessék és azon keresztül építsék meg a nagyikinda—zenta—zombori, esetleg a valkány—zenta—zombori helyiérdekű vasutat. Zombor városa eleget tett a zentaiak kérelmének és e tárgyban a kereskedelemügyi miniszterhez feliratot intézett. Erre a felíratra most válaszolt a miniszter és értesítette a város közönségét, hogy a szóban forgó vasutvonalakat az állam ki nem építheti. A miniszter leiratát a közgyűlés tudomásul vette.

Hasonlóképen tudomásul vette a közgyűlés a földmivelésügyi miniszternek az állatgyógyászatban használt védőoltó és kóris-mertető szerek előállítására, forgalomba hozatalára és állami ellenőrzésére vonatkozó szabályrendelet tárgyában hozott rendeletét. A közgyűlés elhatározta a szabályrendelet meghirdetését és közszemlére való kitételét.

Beszterce város közönsége az ott létesítendő magyar szinkör támogatását kérte Zombor városától. A közgyűlés nem teljesítette a beszterceiek kérelmét, egyrészt, mert a város szorult anyagi helyzete azt meg nem engedí, másrészt pedig azért, mert a város közönségének ezirányú aldozatkészségét teljesen kimeríti a helyi magyar színművészet szubvencionálása.

A szegedi vakok intézete a zombori illetőségű egyének részére öt ingyenes hely létesítését kérte a főispán útján. A főispán

átirata folytán egy ingyenes hely létesítését határozta el a közgyűlés és elrendelte, hogy e célból évente 300 korona vétessék fel a költségvetésbe.

Győr város közönsége a közös hadsereg részére eszközölt szállításoknál a magyar iparnak quótaszerű részesítése érdekében, — Szabolcs vármegye az osztrák kormányval folyamatban levő kiegyezési tárgyalásokra vonatkozólag, — Somogy vármegye a nemzeti kormány tagjainak üdvözlése tárgyában, — Pozsony város közönsége a cukorkartellek megszüntetése és a cukortermelési adó leszállítása érdekében, — Budapest főváros közönsége az állami egyenes adórendszer reformja érdekében, — és végül Szeged város közönsége a fokozatos (progresszív) adórendszer megvalósítása érdekében feliratokat intéztek a kormányhoz, illetve a képviselőházhoz. Mindezek a törvényhatóságok felírataik pártolását kérték Zombor város közönségétől. A közgyűlés ma elhatározta, hogy minden egyes megkeresésre a társ-törvényhatóságok felíratainak szellemében, hasonló felírat intéztessék a kormányhoz, illetve a képviselőházhoz.

Választások.

Az ujonnan rendszeresített marhalevel kezelői és két segédadótiszt állásnak, továbbá az üresedésben levő városi szülésznői állásnak betöltése kerülén sorra, a kandidáló bizottságba megválasztottak: Falcione Lőrinc, Grüner Samu és Mérő Ignác bizottsági tagok. A főispán pedig Konyovits Dávid dr., Henneberg Sándor és Buday Gergely bizottsági tagokat nevezte ki a kandidáló bizottságba.

A bizottság a marhalevelkezelői állásra **Rell** Lajost, az egyik segédadótiszt állásra **Szotlits** Istvánt, a másikra **Sztojkov** Rádát, a szülésznői állásra pedig **Beretits** Mihályt jelölték első helyen. Ezeket a közgyűlés egyhangulag megválasztotta.

Hivatásos tűzoltóság.

A hivatásos tűzoltóság létesítésének kérdése végre a megvalósulás felé közeledik. A kérdés tanulmányozása és javaslattevél végett kiküldött bizottság a közgyűlés elé terjesztette jelentését. E jelentést a közgyűlés megvitatta. A vitában **Buday** Gerő és **Grüner** Samu vettek részt.

A közgyűlés érdemleges határozatot nem hozott, hanem utasította az előkészítő bizottságot, hogy a kérdést a vita során felmerült kívánalmak mérlegelésével újra tanulmányozza és tegyen a közgyűlésnek új javaslatot.

A városház átalakítása.

A közgyűlésen tárgyalás alá került ma a városházi épület átalakításának és kibővítésének kérdése is. A mérnöki hivatal elkészítette az átalakítás tervezetét, mely szerint 110.000 korona költséggel az udvarban egy emeletes középszárny építtetnék. Ezt a tervezetet a tanács a közgyűlés elé terjesztette. Hozzászólt a tárgyhöz **Falcione** Lőrinc, aki a városházára egy második emelet építését tartja célszerűbbnek. A közgyűlés nem hozott ebben a tárgyban érdemleges határozatot, hanem egy bizottságot küldött ki annak a kérdésnek tanulmányozására, hogy az épületben levő bolthelyiségek igénybe vételével nem lehetne-e a hivatalos helyiségek számát a szükségletnek megfelelően szaporítani. A bizottság jelentésének beérkezése után fog a közgyűlés az épület átalakításának kérdésében érdemlegesen határozni.

A harmadik egyetem.

Szeged város közönsége a harmadik egyetemnek Szegeden leendő felállítására érdekében memorandumot készített és azt küldöttség útján készült átadni a kormányval. A város tanácsa az emlékirat pártolása és a küldöttségben való részvétel végett megkeresést intézett Zombor városához. E megkeresés folytán a közgyűlés most kimondta, hogy a maga részéről teljes erkölcsi támogatásban részesíti a szegediek mozgalmát. A küldöttségben való részvételre megválasztottak: **Hauke** Imre polgármester, **Fernbach** Péter országgyűlési képviselő, továbbá **Donoszlovits** Vilmos dr., **Henneberg** Sándor, **Grüner** Samu dr., **Karakásevits** Milivoj, **Konyovits** Dávid dr., **Mérő** Ignác és **Sztrilich** Zsigmond bizottsági tagok.

Egyéb ügyek.

Elintézték még ezeken felül a közgyűlés néhány kevésbé közérdekű apró ügyet is. Így megvizsgálta és rendben találta a város kezelése alatt álló különböző alapok és alapítványok múlt évi számadásait, néhány városi tisztviselőnek szabadságot engedélyezett, illetve segélyt és fizetési előleget szavazott meg, és végül a lovasrendőröknek és a városi utkaparóknak drágasági pótlékot adott.

A Védőegyesület választmányi ülése.

A Tulipán-Szövetség Magyar Védő Egyesület e hó 17-én Vértesi Károly elnöklése mellett választmányi ülést tartott, melyen elhatározta, hogy a központ leirata alapján felhívja a dohánytözsde tulajdonosokat a **zilahai magyar gyártmányú Sorompó** szivarkahüvely és papiros árusítására, a helybeli órasokat pedig arra, hogy a Budapesten, magyar iparosok által „**Óraiipari Termelőszövetkezet**“ címen alapítandó óragyárat 20 korona értékű üzletrészek jegyzésével támogassák.

Ugyanezen a gyűlésen alakította meg a választmány a szakosztályokat, a következő módon: A nemzeti, szociális és emberbaráti intézmények szakosztályának elnöke: **Rácz Soma**, titkárai: dr. **Henneberg Géza**, dr. **Dömötör Győző** és dr. **Turányi Zsigmond**, tagjai: **Vértesi Károly**, **Buday Gerő**, **Csapó Samu**, **Szlávy Péter**, **Vujevich Alajos**, dr. **Gál Rezső**, **Raisz Lajos**, dr. **Agyich János**, **Balassa Szilveszter**, dr. **Baloghy Ernő**, **Báthori Miklós**, **Diener János**, **Donoszlovits V. dr.**, **Fernbach Károly**, **Fernbach Péter**, **Gombos Ignác dr.**, **Hauke Imre**, **Henneberg Sándor**, **Hermann József**, **Jovánovits József dr.**, dr. **Kiss Dezső**, **Kozma László**, **Lithway Béla**, **Listyevity Titusz**, dr. **Mayer Nándor**, **Markowyth Lajos dr.**, dr. **Matzitz Gyula**, **Prokópy Imre**, **Szondy Mátyás**, **Szuppek Gyula**, **Szlávy Elemér**, **Spanyol József**, **Szántó Károly**, **Sztrilich Zsiga**, **Weidinger Lajos**, **Trencsény Károly**.

Az iparvédelmi szakosztályának elnöke: **Mayer István**, titkárai: **Spitzer Sándor**, dr. **Fratriesevits-Aszt Vince** és **Szauer Sándor**, tagjai: **Vértesi Károly**, **Mérő Ignác**, **Csapó Samu**, **Szlávy Péter**, **Szondy István**, dr. **Gál Rezső**, **Czettl Dezső**, **Knip János**, ifj. **Mihályi János**, **Báthori Miklós**, **Bikár P. Milutin**, **Cserniczky Andor dr.**, ifj. **Ehrlich József**, **Falcione Lőrinc**, **Frey Imre**, **Goldfahn Sándor** és fia, **Gräber Mihály**, **Hauke Imre**, **Heincz Kálmán**, **Heindlhofer R. ifj.**, **Heisinger Antal**, **Járos Gusztáv**, **Karakásevits M.**, **Krizmanits Imre**, **Kandler József**, **Kocsis Lajos**, **Lederer Mihály**,

Lederer Pál, Listyevity Titusz, Mayer István, Mátrai Zsigmond, Müller Gyula, Novák Elemér, dr., Oblát Károly, dr. Pataj Sándor, Petényi József, Polzovits Demeter, Prokópy Imre, dr. Ribiczey Kálmán, ifj. Stempel Samu, Schlieszer Sándor, Schön Dezső, Szabó Nándor Péter, Teltseh Gáspár.

A harmadik, a háziipari és iparművészeti szakosztály a leányosztály, mely már a közgyűlésen alakult meg.

Felhívás.

Alulírott, megállapodásunkhoz híven, felkérem mindazon iskolatársaimat, a kik 1882. évi június hó 10. és 11-én Zomborban, az állami főgimnáziumban érettségét tettünk, hogy a 25 éves találkozásunk módozatainak megállapítása érdekében pontos címüket velem (Zombor Erzsébet-tér 3. sz.) közölni ne késsenek.

Tájékozással szolgáljon ez a névsor: Bagó Géza, Berecz Dezső, Bikár György, Boberits Milán, Geresch Gyula, Goldfahn Adolf, Gyurisits György, Jovánovits József, Kovács Károly, Kovács Lajos, Mihajlovits Kornél, Piukovits Kálmán, Protits György, Purmann Ferenc, Raits Döme, Schick Emil, Szalay József, Tiffenbach Ferenc, Tománovits György, Kahn Gábor.

Üdvözlettel

Dr. Jovánovits József.

H I R E K.

Részvényalírási tervezet.

Alulírottak Zomborban a „Zombori Függetlenségi Kör“ székházának szállodáival kapcsolatban leendő felépítése és hasznosítása céljából részvénytársaságot óhajtnak alakítani. E célból a „Zombori Függetlenségi Kör“-nek Erzsébet-körút 13. sz. alatt levő telken egy modern berendezésű szállodát építenek, szállodai s külön körüli helyiségekül szolgáló lakrészekkel.

A társaság fennállásának időtartama 65 év.

A részvénytársaság 150.000 korona alaptőkével alakul, mely alaptőke 1500 darab 100 korona értékű részvény alapján szerezhető be.

A részvény névértékének 10% ezen tervezet aláírásakor — részvényenkint 1 korona alapítási költséggel — az alapítók kezéhez, — további 20% az alakuló közgyűlés után 8 nap alatt, — a hátralékos 70% 1908. évi január hó 1-ig a társaság pénztárába fizetendő.

A részvényalírási zárideje 1907. évi május hó 15-ike, — mely határidő elteltétől számított 2 hónapon belül alulírt alapítók az alakuló közgyűlést összehívni s arra az aláírókat a „Bácsmezei Függetlenség“ című lap útján meghívni tartoznak.

A részvényekre történő 10% befizetésért a társaság meg nem alakulása esetén az alapítók egyetemlegesen felelősséget vállalnak.

Kelt Zomborban, 1907. évi március hó 5-én.

Zombori Függetlenségi Kör. Fernbach Károly s. k. főispán Zombor, Fernbach Péter s. k. orsz. képviselő Budapest, Mörö Ignác s. k. téglyagyáros Zombor, Falcione Lőrinc s. k. háztulajdonos Zombor, dr. Gombos Ignác s. k. ügyvéd Zombor, Diener János s. k. ügyvéd Zombor, Szlavay Elemér s. k. földbirtokos Zombor, dr. Mayer Nándor s. k. ügyvéd Zombor, Szuppek Gyula s. k. kereskedő Zombor, dr. Turányi Zsigmond s. k. ügyvéd Zombor, Mayer István s. k. kereskedő Zombor, Henneberg Sándor s. k. ügyvéd Zombor, Sztrilich Zsigmond s. k. kereskedő Zombor, dr. Pataj Sándor s. k. szerkesztő Zombor.

Véglegesítés. Az igazságügyminiszter Zombory Jenő törvényszéki albirót az ujvidéki járásbíróshoz mint végleges székhelyére rendelte ki.

Második közjegyzőség Ujvidéken. Ujvidékről írják: A város közigazgatási bizottsága Harsányi Elemér tiszti ügyész indítványára elhatározta, hogy feliratot terjeszt a belügyminiszterhez a végből, hogy Ujvidéken egy második közjegyzőséget szervezzen.

A délvidéki szinikerület. A délvidéki kerület szinügyi bizottsága vasárnap este Nagybecskerekben ülést tartott. Az ülésen elhatározták, hogy a szinikerületet újabb két esztendőre Polgár Károlynak, az eddigi igazgatónak adják.

Halálozások. Dr. Schadt Bálint kishegyési községi orvos kedden reggel Kishegyésen elhunyt.

Blumenthal István, a Ludovika-Akadémia volt hallgatója hosszas szenvedés után Zomborban 22 éves korában meghalt.

Zsótér Andor adai földbirtokos, az óbecsei társadalom egyik vezető tagja 56 éves korában meghalt.

Az új honvéd egyenruhák. Sok méltatlankodó szó hangzott már el a honvédek új viselete ellen, ami arra indította a hadvezetőséget, hogy a nem tetsző új viseletet még újabbal cseréljék fel. Az első ígéretet már régebben megtették, azonban maga a hadvezetőség sem tudta még, hogy milyen legyen a legújabb viselet. Igérték, hogy majd terveket fognak kidolgoztatni. Úgy látszik, most már meg is találták a konkrét formát és tiszti körökben már beszélnek is az új ruháról. Ezerint a mostani, közönsökhöz hasonló bluz megmaradna, a dolmányt azonban eltörölnék és helyette másikat kombinálnának egészen lapos zsinórzattal, valamint gazdagabb és díszesebb aranyozással, mint a mostani. Még nincs biztosan megállapítva, hogy mikor kezdődik ez a legújabb viselet.

Megszökött váltóhamisító. Már régebben folyik az eljárás Kanitzer Géza 49 éves pénzügynök ellen, aki Rozenberg Lajos budapesti lakosnál két, összesen 11000 koronáról szóló váltót számított le, mely váltókra az elfogadók: Fernbach József és dr. Drakulics Pál aláírásait ráhamisította. Kanitzer Géza most a vizsgálat elől megszökött Budapestről. A rendőrség kiadta ellene a nyomozó levelet.

Agombos apatin-bajai vasut építési terveit a miniszter jóváhagyta s így a vonal építését még ez év folyamán Gombos állomásnál megkezdik. A gombos—szántovai vonalszakasz egy éven belül már elkészül.

Vonatösszeütközés. A halas—regőcei vonat, miként a nóta mondja, nem valami pontos, pedáns jármű. Sőt a büszke nevű vicinálnak van talán a legprimitívebb felszerelése. Úgy, hogy e vonaton késések, kiskiklások és egyéb ily apróbb vicinális kalamitások épen nem ismeretlenek. Tegnap ismét baj történt. A délutáni vonat, mely Regőcéről jött, Bácsalmás előtt hibás váltóállítás következtében beleütközött egy, a síneken vesztelő tehervonatba, melynek két első kocsija összetört, mozdonya pedig kiskiklott. Szerencsére emberéletben nem esett kár. A kár körülbelül 2000 korona. Az utasok utjukat csak átszalással és három és fél órai késéssel folytathatták. Ez a késedelem azonban a vonat utasainak fel sem tűnt. Hozzászórtak ők már az effélékhez.

A csendőrség szaporítása. Félhivatalosan jelentik: A belügyminisztérium idei költségvetésében a csendőrségnek 810 főnyi legénységgel való szaporítása vétetett fel, melyből 230 fő lovasítandó. E szaporítás már május elsejével életbe lép. A felvétel úgy történik, hogy a jelenlévő katonai (honvéd)—könyvecskéjével a legközelebbi csendőrségi megy, ahol a további eljárásról tájékoztatást szerezhet.

Névmagyarosítás. Stern Ernő bajai lakos „Szamosi“-ra, Lederer Simon bacsostolyai lakos, valamint Gyula, Rozália és László nevű kiskorú gyermekei „Lendvai“-ra, Weisz Lajos zombori lakos „Várnai“-ra változtatták családi neveiket.

Váltóhamisító iparos. A szabadkai rendőrség tegnapelőtt este letartóztatta Singer Imre szabadkai iparost, mert váltókat hamisított. A hamisítások két szabadkai pénzintézet kárára történtek. Összesen hét váltót hamisított 2050 korona értékben. Lejáratkor igyekezett a váltókat visszaszerezni és ez egy ideig sikerült is neki, mi által senki sem jött rá a turpisságra. Legutóbb azonban lejárt egy 800 koronás váltó. Ezt nem bírta kifizetni. A váltót megóvatolták s így a váltóra ráhamisított kezesek meglepetve értesültek a hamisításról. Singer május 1-ére tervezte köfaragó telepének megnyitását és körülbelül 6000 korona értékű anyagot rendelt külföldi cégektől. De a váltókon felvett pénzt mulatozásra fordította, a szállítmányt pedig heverni hagyta a vasúti állomáson. Singer Imre egészen fiatal ember, körülbelül 20 éves. A váltóhamisítást beismerte a rendőrségen.

Vértanu-szobor. A Torontál vármegyei Törökbeese község hazafias közönsége elhatározta, hogy az aradi 13 vértanuk egyike, a község volt földesura, gróf Leiningen-Westerburg Károly honvédtábornoknak szobrot emel. A szobor költségeihez való hozzájárulás végett az ország áldozatkész és hazafias közönségéhez fordul. A gyűjtő-íveket most küldötte szét. Nem kér a szoborbizottság nagy áldozatot, csak apró filléreket, amelyeket postautalványon a törökbeesei takarékpénztár részvénytársaságnak Törökbeesére kell beküldeni. Adományokat lapunk is elfogad és rendeltetése helyére juttat.

Muzeumnyitás. A Bács-Bodrog vármegyei „Történelmi Társulat“ muzeumának régiségtára I. hó 21-én, (vasárnap) d. e. 10—12-ig nyitva áll. A megtekintés díjtalan. A muzeum a megye-palota balszárnyában, a második emeleten van.

Országos Monografia Társaság címen a fővárosban új irodalmi társaság alakult, mely átvette az Apollo irodalmi és nyomdai r. társaságtól a *Magyarország Vármegyei és Városai* című országos monografia-vállalatot, hogy azt szélesebb alapokra fektetve, tovább fejlessze. A szerkesztőség a régi maradt. Főszerkesztő dr. Borosszky Samu, a Magyar Tudományok Akadémia tagja, ismert nevű történetirő, szerkesztők pedig Vende Aladár és Viter Ferenc. A monografia-vállalat eddig tíz kötetet adott ki. Most vannak sajtó alatt, az illető vármegyék legkiválóbb szakíróinak közreműködésével, Hont, Győr és Komárom vármegyék és még ez év őszén sajtó alá kerülnek Szatmár és Bácsbodrog vármegyék monografiái. Az új vállalat székhelye: Budapest, V. Magyar Tudományos Akadémia-épület.

A komló. Petrócéről jelentik: A komló-üzlet hullámai mindig kisebbek és gyengébbek lesznek, az árak azonban még mindig tartják magukat úgy, hogy utolsó hiraadásunk óta semmi változás nem történt. Saazi: 320—400 kor., Nürnbergi piaci árak: 156—264 kor. Idegen komló Saazon közép minőségben 180—200. kor. Gyengébb minőségűek: 160 kor. és még ezen alul is. Petróczi március hó I. óta üzlet nem volt, e szerint áráról sem lehet szó.

H I R D E T É S E K.

≡ Szerémi saját termésű

hegyiborokat

o kamenicai „PARAGA“ nevű szőlőből o

!!! hordókban és palaakokban !!!

... ajánlok jutányos áron. ...

Kívánatra árjegyzéket bérmentesen küldök.

Schwarcz József

644 bornagytermelő 52—22

U J V I D É K.

2658. sz. 1907.

Pályázati hirdetés.

A Katymár községben megürült községi végrehajtói állásra pályázatot hirdetek.

Az állás évi javadalmazása 732 korona.

Felhívom a pályázni szándékozókat, hogy kellően felszerelt kérvényüket hozzám **f. évi május hó 10-ig** bezárólag benyujtsák.

Bácsalmás, 1907. április 19.

HORVÁTH DEZSŐ,
h. főszolgabíró.

119-2-1

1202. sz. 1907.

HIRDETMEY.

Mely szerint Csonoplya községe részéről közhírré tétetik, hogy a község határában gyakorolható **vadászati jog** 1907. évi július hó 1-től 1913. évi július hó 1-ig terjedő 6 évre Csonoplya községénél **f. hó 30-án d. e. 9 órakor** megtartandó nyilvános szóbeli árverés alkalmával haszonbérbe fog adatni, melyre az érdeklődők ezennel meghívotnak.

Részletes feltételek a községi jegyzői irodában megtudhatók.

Kelt Csonoplyán, 1907. április 14.

DEÁK ANDOR, KOPPING ÁDÁM,
jegyző. 113-2-2 bíró.

Árlejtési hirdetés.

Alulírott tömeggondnok — vb. Szauder József ideiglenes csődválasztmányának és a zombori kir. törvényszék mint csődbíróság 3773/907. p. sz. határozata folytán — a következő árlejtési hirdményt bocsátja ki:

Eladás alá bocsátatik vb. Szauder József csődtömegéhez tartozó és a csődleltár 52-80. t. a. összeirt „Elisabeth“ nevű hajó összes felszerelvényeivel s butorzatával 2851 korona 80 fillér becsértékben a következő feltételek mellett:

1. Vevő tartozik zárt és a fenti becsérték 10%-ával ellátott ajánlatát alulírott tömeggondnoknál **április hó 28-án d. e. 12 óráig** benyujtani.

2. Az ajánlattevőt ajánlata feltétlenül kötelezi.

3. Az írásbeli ajánlatok 1907. április hó 28-án d. u. lesznek a szóbeli árverés megtartása után alulírott tömeggondnok irodájában felbontva, amelyet megelőzőleg a fenti becsérték mint kikiáltási ár mellett a bánatpénzt letévével ajánlati verseny is fog tartatni és az írásbeli ajánlatok, valamint szóbeli árverés egybevetése után a legmagasabb ajánlatnak tevője fog vevőnek elfogadtatni.

4. Vevő köteles a vételi illetéknek megfelelő bélyeget leróni és ajánlata elfogadásának tudomására hozatala után 3 nap alatt a vételárat lefizetni, a megvett ingókat átvenni, mert ellenesetben bánatpénzének elvesztése mellett az ingók az ő veszélyére és kárára ujjában eladás alá fognak bocsátatni.

5. Az eladás alá bocsátott hajó és felszerelvényei bármely nap délutánján a tömeggondnok közbenjötté mellett megtekinthető és ugyanezen időben megtekinthető a csődleltár is, amelyben az eladás alá kerülő ingók részletezve vannak.

Apatin, 1907. évi április hó 16-án.

Dr. Bruck Mór,

118-1

mint vb. Szauder József tömeggondnoka.

|| Mit vesz **BÉRMÁLÁSI** ajándékul? ||

Erre a kérdésre nem nehéz a felelet, ha felkeresi

STEBLER ANTAL **órás és ékszerész**
üzletét
Zomborban, főtca.

Ott csodás választékban, szép kivitelű zsebórák, arany- és ezüst láncok, nyakdiszek, gyűrűk, fülbevalók, szívek, keresztek, karsatok stb. más ékszerek kaphatók olcsó gyári árak mellett.

Minden arany- és ezüsttárgy m. kir. hivatalos fémjelzéssel van ellátva. — Óráknál 3 évi jótállás.

Törödék arany- és ezüsttárgyak becseréltetnek.

Javitások gyorsan és pontosan eszközöltetnek. 120-4-1

1508. sz. 1907.

Pályázati hirdetés.

Ópalánka községében lemondás folytán üresedésbe jött és 730 korona havi előleges részletekben esedékes fizetéssel egybekötött községi II-od irnoki állásra **május hó 20-iki** határidővel pályázatot hirdetek.

Palánkán, 1907. április 11.

HIPP DEZSŐ,
főszolgabíró.

114-3-2

Zombor szab. kir. város közigazgatási bizottságától.

116 szám. kbiz. 1907.

Hirdetés.

Zombor sz. kir. város közigazgatási bizottsága részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a zombor—óbecsei helyiérdekű vasút részvénytársaságnak kérelme folytán a nevezett vasút céljaira Zombor sz. kir. város határában szükségelt és dr. Peitsics György villachistria lakos tulajdonát képező ingatlaura nézve a kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur folyó évi március hó 26-án 21648/907. III. szám alatt kelt rendeletével a kisajátítási eljárást elrendelte. Az 1881. évi XXI. t. c. értelmében kiküldött bizottsága helyszíni tárgyalást az idézett törvény 33. §. és következő §-ai alapján a zombori városháza tanácsstermében **folyó évi április hó 27. (szombat) napjának délelőtt 9 órakor** fogja megkezdeni.

Miről az érdekeltek azzal értesítettek, hogy a kisajátítási terv és összeírás Zombor sz. kir. város polgármesteri hivatalában a hivatalos órák alatt 1907. évi április hó 11-től 1907. évi április hó 25-éig bezárólag terjedő 15 napon át közszemlére kitétetik és hogy a tárgyalásnál jogában áll minden tulaj-

donosnak a kisajátítási terv és ár ellen felszólalni és kifogásait jegyzőkönyvbe vétetni.

Végül kijelentetik, hogy a kiküldött bizottság akkor is érdemileg határoz a kisajátítási terv megállapítása dolgában, ha az érdekeltek közül senki sem jelennék meg és hogy a meg nem jelenés vagy a felszólamlásnak az elmulasztása az idézett törvény 36. §-ában körülírt jogi következményekkel jár.

Zombor szab. kir. város közigazgatási bizottságának 1907. évi április hó 6-án tartott üléséből.

Fernbach Károly,

115-3-2

főispán, elnök.

605. szám. 1907.

Árverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zombori kir. járásbíró 1907. évi Sp. III. 13/3. számú végzése következtében dr. Mayer Nándor zombori lakos javára Bunyi Gyula zombori lakos ellen 221 kor. 60 fill. s járuléka erejéig 1907. évi március hó 13-án toganatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 4514 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: 35 drb juh, 14 drb bárány, különféle butorok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a zombori kir. járásbíró 1907. évi V. 354/2. számú végzése folytán 221 korona 60 fillér tőkekövetelés, és eddig összesen 56 korona 60 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig Zomborban a városháza udvarán juhokra nézve, a butorokra pedig adós lakásán leendő eszközzésére 1907. évi április hó 30-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Zomborban, 1907. április hó 8-án.

Styrum Mór,
kir. bir. végrehajtó.

117-1

Hirdetések felvételnek

☞ a legolcsóbb árak mellett ☞

LAPUNK KIADÓHIVATALÁBAN

Erzsébet-körút 13. sz. alatt.

KALOGÉN

BRÁZAY SÓBORSZESZ

FOGKRÉM A LEGJOBB ★★